

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΣΑΡΛΣ ΝΤΙΚΕΝΣ

ΟΛΙΒΕΡ ΤΟΥΙΣΤ

Διασκευή:
Μαρία Δασκαλάκη

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εικονογράφηση:
Μιχάλης Κυλάκος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΟΛΙΒΕΡ ΤΟΥΙΣΤ

Εκείνη την παγωμένη, χειμωνιάτικη νύχτα γεννήθηκε σε κάποιο ίδρυμα ένα παιδί. Τέτοια ιδρύματα βρίσκει κανείς σε όλες τις πόλεις, είτε μικρές είτε μεγάλες. Είναι για τους ανθρώπους που δεν έχουν καθόλου χρήματα και δεν έχουν πού αλλού να πάνε. Η μητέρα του ίσα που πρόλαβε να το κρατήσει στην αγκαλιά της και μετά έκλεισε τα μάτια της για πάντα.

Ούτε ο γιατρός ούτε η γριά παραμάνα που βοήθησαν στη γέννηση του αγοριού γνώριζαν από πού είχε έρθει. Ήξεραν μόνο ότι το ίδιο

πρωί κάποιοι περαστικοί την είχαν βρει πεσμένη στο χιόνι και την είχαν μεταφέρει, βαριά άρρωστη, μέχρι εκεί. Φαινόταν πως είχε περπατήσει πολύ γιατί τα παπούτσια της ήταν ξεχαρβαλωμένα. Ποιος ξέρει πόσες ώρες περπατούσε σχεδόν ξυπόλυτη μέσα στην παγωνιά...

Τους επόμενους μήνες το μωρό μεταφέρθηκε σε ένα γειτονικό ίδρυμα, όπου η διευθύντρια, η κυρία Μαν, φρόντιζε ορφανά μωρά σαν κι εκείνο. Το αγόρι είχε πλέον όνομα: Όλιβερ Τουίστ. Του το είχε δώσει ο επίτροπος της εκκλησίας, ο κύριος Μπαμπλ, που έδινε στα ορφανά παιδιά ονόματα με αλφαβητική σειρά. Όταν γεννήθηκε αυτό το δύστυχο μωρό, ήταν η σειρά του Τ, οπότε πήρε το επώνυμο Τουίστ.

Ο Όλιβερ ήταν ένα χλωμό, λεπτό αγόρι, κοντούτσικο και μικροκαμωμένο, όμως ήταν προι-

κισμένο από τη φύση με πολύ κοφτερό μυαλό. Κάπου τότε ο κύριος Μπαμπλ αποφάσισε να το επισκεφθεί. Το παιδί ήταν πλέον αρκετά μεγάλο και, αφού τόσα χρόνια δεν είχαν καταφέρει να βρουν κάποιον συγγενή του, ούτε και το είχε αναζητήσει κανείς, έπρεπε να πάει στο ορφανοτροφείο με τα συνομήλικα παιδιά.

Γι' αυτό τον λόγο είχε εμφανιστεί απροειδοποίητα στο κατώφλι της κυρίας Μαν εκείνη την ημέρα.

«Θέλω να δω τον Όλιβερ Τουίστ» είχε δηλώσει. «Σήμερα κλείνει τα εννιά του χρόνια και η ενοριακή επιτροπή αποφάσισε πως ήρθε η ώρα να φύγει αποδώ».

Η κυρία Μαν βγήκε από το δωμάτιο κι όταν ξαναμπήκε είχε φέρει μαζί της το παιδί, κρατώντας το προστατευτικά από το χέρι. Το είχε

πλύνει βιαστικά και το είχε ντύσει με ό,τι καλύτερο μπόρεσε να βρει εκείνη τη στιγμή από τα κουρέλια που τους φορούσε.

«Υποκλίσου στον κύριο!» του είπε κι εκείνο υπάκουσε με σκυμμένο το κεφάλι.

«Θέλεις να έρθεις μαζί μου, Όλιβερ;» τον ρώτησε ο κύριος Μπαμπλ.

Το αγόρι άλλο που δεν ήθελε να φύγει αποκεί και να γλιτώσει από τις ξυλιές της κυρίας Μαν και την καρβουναποθήκη όπου τον έκλεινε για τιμωρία και αυτόν και τα υπόλοιπα παιδιά. Ήταν έτοιμος να απαντήσει πως θα πήγαινε οπουδήποτε, αρκεί να απομακρυνόταν απ' αυτό το καταραμένο μέρος, αλλά συγκρατήθηκε μόλις είδε το απειλητικό ύφος της γυναίκας. Έτσι, χαμήλωσε το κεφάλι του δείχνοντας λυπημένος και ρώτησε:

«Δε θα έρθει και η κυρία μαζί;» ενώ τα μάτια του είχαν σχεδόν βουρκώσει.

Εκείνη φάνηκε ικανοποιημένη, τον φίλησε και του έδωσε να φάει μια φέτα ψωμί με βούτυρο – δεν ήταν ανάγκη να φαίνεται και πολύ πεινασμένος όταν θα έφτανε στο ορφανοτροφείο...

Ο κύριος Μπαμπλ τής έδωσε συγχαρητήρια για τη δουλειά που έκανε με τα καημένα τα ορφανά και πήρε μαζί του τον Όλιβερ, ο οποίος με το ένα χέρι κρατούσε το ψωμί και με το άλλο τον επίτροπο.

Λίγη ώρα αργότερα τον παρουσίασε στην ενοριακή επιτροπή. Το αγόρι τα έχασε με τόσους ευγενείς κυρίους απέναντί του. Στην κορυφή του στρογγυλού τραπεζιού, σε μια ψηλή πολυθρόνα, καθόταν ένας ηλικιωμένος άντρας με κατακόκκινο πρόσωπο.

«Πώς σε λένε, παιδί μου;» τον ρώτησε κι εκείνος απάντησε σιγανά, με φωνή που μόλις ακούστηκε.

«Ξέρεις, αγαπητέ μου Όλιβερ, πως δεν έχεις γονείς και ανατράφηκες στην ενορία, έτσι δεν είναι;»

«Μάλιστα, κύριε» αποκρίθηκε εκείνος.

«Σε φέραμε, λοιπόν, εδώ για να σε μορφώσουμε και να μάθεις μια χρήσιμη τέχνη, να μπορείς να τα βγάλεις πέρα στη ζωή σου».

Ο Όλιβερ υποκλίθηκε σκεπτικός μπροστά στην επιτροπή κι ύστερα ακολούθησε τον κύριο Μπαμπλ, ο οποίος τον οδήγησε στο ορφανοτροφείο. Το αγόρι ξάπλωσε στο σκληρό κρεβάτι που του έδωσαν κι έκλαψε για πολλή ώρα, ώσπου αποκοιμήθηκε.

ΤΣΑΡΛΣ ΝΤΙΚΕΝΣ

ΟΛΙΒΕΡ ΤΟΥΙΣΤ

Ο Όλιβερ Τουίστ μεγαλώνει σε ιδρύματα καθώς έχασε τη μητέρα του στη γέννα και κανείς δεν ξέρει ποιος είναι ο πατέρας του. Η ζωή του εκεί είναι σκληρή και γι' αυτό αποφασίζει να το σκάσει για το Λονδίνο. Γνωρίζει ένα αγόρι που του υπόσχεται πως θα τον βοηθήσει. Όμως τον οδηγεί σε μια συμμορία ληστών που εκμεταλλεύονται παιδιά σαν κι αυτόν αναγκάζοντάς τα να κλέβουν. Έκτοτε αρχίζουν ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα για τον ίδιο...

Όσπου στέκεται τυχερός και συναντά τον κύριο Μπράουνλοου, ο οποίος αποφασίζει να τον κρατήσει και να τον μορφώσει. Όμως τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά, καθώς οι ληστές δε θα τον αφήσουν να φύγει έτσι εύκολα. Και πίσω από όλα αυτά, βρίσκεται καλά κρυμμένο ένα μεγάλο μυστικό...

Ένα βιβλίο γεμάτο δράση, συγκίνηση και ελπίδα,
από τον σπουδαίο συγγραφέα Τσαρλς Ντίκενς.

www.minoas.gr

9 786180 261851
ISBN 978-618-02-6185-1

ΚΩΔ. 21073

7+